

φωτο: Μάκης Συνοδινός

του **Γιάννη Ελαφρού**

Ταξική πόλωση και όξυνση της αντιπαράθεσης την επόμενη μέρα

Η νίκη του Όχι αφήνει τη δυνατότητα ανατροπής ανοικτή, δυναμώνει την αυτοπεποίθηση και την ελπίδα

Λίγες ώρες πριν το άνοιγμα της κάλπης, το κρίσιμο δημοψήφισμα εξελίσσεται σε μια σφοδρή σύγκρουση, πολύ πιο έντονη και βαθιά από το δίλημμα που έθεσε η κυβέρνηση. Είναι από εκείνες τις ιστορικές στιγμές που συμπυκνώνεται η δυναμική της ταξικής πάλης, για να απελευθερώσει με την έκρηξη της νέες δυνατότητες και κινδύνους στην μια ή στην άλλη κατεύθυνση. Πρόκειται για μια σκληρή ταξική αναμέτρηση, η οποία θα δοθεί μέχρι την τελευταία στιγμή, μέχρι να κλείσουν οι κάλπες. Το "Όχι" προηγείται, αλλά έχουν πέσει πάνω του σύσσωμες οι αστικές δυνάμεις της χώρας, ο ευρωπαϊκός και παγκόσμιος καπιταλισμός.

Η ωμή και κυνική παρέμβαση της σύγχρονης απολυταρχίας των Βρυξελλών και του Βερολίνου θέτοντας το δίλημμα "εντός ή εκτός του ευρώ και της ΕΕ", η πανκνητοποίηση της εγχώριας αστικής τάξης, των γυμνοσάλιαγκων του μνημονίου και των απολογητών της διαχρονικής εξαθλίωσης του λαού (που υποκριτικά αγανάκτησαν για τις οδυνηρές ουρές των ηλικιωμένων στις τράπεζες) για να επιβάλλουν την υποταγή στην κανονικότητα της διαρκούς φτώχειας και ανεργίας, του εργατικού δουλεμπορίου των αγορών, έχουν βαθύνει αντικειμενικά, πέρα από τη θέληση του Τσίπρα ή τη δική μας, την ουσία της αναμέτρησης, ανεξάρτητα εάν αυτό γίνεται κατανοητό από το κόσμο που θα ψηφίσει. Μέσα στην επιλογή του όμως είναι όλα τα Όχι και όλα τα Ναι που είπε τα φλεγόμενα χρόνια της κρίσης. Αλλά κι αυτά που πρόκειται να πει, κι αυτό είναι το πιο σημαντικό. Είναι η ίδια η καπιταλιστική κρίση που δίνει εκρηκτικό χαρακτήρα σε κάθε επιλογή, βάζοντας στο τραπέζι το ερώτημα της ρήξης με την ΕΕ και το κεφάλαιο, της αντικαπιταλιστικής ανατροπής.

Είναι εντυπωσιακή η λυσσαλέα συσπείρωση του αστικού στρατοπέδου, του μαύρου μετώπου εσωτερικού και εξωτερικού, γεγονός που δείχνει πως κανείς δεν μπορεί να υποτιμά την μπαρουτοκαπνισμένη αστική τάξη στην Ελλάδα. Σήμερα χρησιμοποιεί τα όπλα για τις σύγχρονες χούντες. Αντί για τα τανκς είναι οι μπανκς, οι κλειστές τράπεζες ως όπλο μαζικής τρομοκρατίας. Αντί για την Εθνική Ηθική Διαπαιδαγώγηση της χούντας είναι η 24ωρη κατήχηση από τα ΜΜΕ.

Και μόνο η συστράτευση όλων αυτών των αντεργατικών ζόμπι υπέρ του "Ναι" θα αρκούσε για να το απορρίψει ο κόσμος της δουλειάς. Αλλά επειδή υπάρχουν άνθρωποι, κυρίως μεγαλύτερης ηλικίας που φοβούνται και σκέφτονται να ψηφίσουν "ναι", αξίζει να υπογραμμίσουμε πως το "ναι" σημαίνει παράδοση σε έναν αντίπαλο που έχει ξεκαθαρίσει πως δεν κρατάει αιχμαλώτους, πως πραγματοποιεί εργατική γενοκτονία. Κανένα έλεος δεν πρόκειται να δείξουν οι νικητές του μαύρου μετώπου απέναντι στα

δικαιώματα, στις συντάξεις, τους μισθούς, τις δουλειές, την περιουσία και τις καταθέσεις των εργαζομένων και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων.

Η εργατική τάξη, οι άνεργοι, οι νέοι, τα φτωχά λαϊκά στρώματα πολώνονται ταξικά υπέρ του "Όχι", το οποίο βεβαίως είναι πολιτικά αντιφατικό. Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ έχει κάνει ότι μπορεί κυριολεκτικά για να το υπονομεύσει και κυρίως να το ακρωτηριάσει πολιτικά. «Το δημοψήφισμα είναι η τελευταία στάση πριν από τη συμφωνία, είτε έτσι είτε αλλιώς», είπε ο Α. Τσίπρας, μιλώντας στην ουσία για διαφορά στις αποχρώσεις μεταξύ ναι και όχι. Εξάλλου η πρόταση για 3ο μνημόνιο που κατέθεσε στην Τρόικα η συγκυβέρνηση την Τρίτη όχι μόνο αποκαλύπτει τις προθέσεις της, αλλά "ξενερώνει" ακόμα και αυτό το μισό Όχι που υποστηρίζει. Από την άλλη το ΚΚΕ με την απαράδεκτη επιλογή του άκυρου, αρνείται για μια ακόμα φορά σε κρίσιμη στιγμή να λειτουργήσει ανατρεπτικά και όχι σταθεροποιητικά για το σύστημα.

Έχει αξία πως έστω και σε μικρή κλίμακα, στο σύντομο αυτό χρονικό διάστημα, διαμορφώθηκε **μία κοινωνική και πολιτική τάση για ένα ταξικό τριπλό Όχι: ΟΧΙ στη ληστούσυμμορία ΕΕ - ΔΝΤ - κεφαλαίου και στα τσιράκια τους. Όχι στις μνημονιακές προτάσεις υποταγής της κυβέρνησης. Όχι και έξω από το ευρώ και την ΕΕ.** Είναι η τάση που εκφράστηκε με την μεγάλη και μαχητική διαδήλωση για το Όχι της ρήξης την Πέμπτη στην Αθήνα (όπου δεν έλειψαν τα χημικά των ΜΑΤ!), για το Όχι μέχρι τέλους. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, η ΜΑΡΣ και άλλες δυνάμεις της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς αναδείχθηκαν στην πιο μαχητική και συνειδητή δύναμη του Όχι.

Το μόνο σίγουρο είναι πως από Δευτέρα δεν υπάρχει κάποια μαγική λύση. Ούτε όπως υποστηρίζουν οι κυβερνητικοί (συμφωνία σε 48 ώρες και άνοιγμα των τραπεζών), ούτε οι "μένουμε Ευρώπη" (θα μας δώσουν καλή συμφωνία τα αφεντικά μας...). Θα υπάρχει όξυνση κοινωνική και πολιτική και γι' αυτό είναι εξαιρετικά αναγκαίο να προετοιμαστεί για ακόμα υψηλότερα καθήκοντα το ταξικό, αντιΕΕ, αντικαπιταλιστικό και αντιπολιτευτικό ρεύμα. Για πρωτοβουλίες οργάνωσης λαού και νεολαίας, καθώς και ταξικής ανασυγκρότησης του εργατικού κινήματος, προώθηση της συσπείρωσης των δυνάμεων της άλλης αντικαπιταλιστικής, αντιΕΕ και μαχόμενης Αριστεράς, παρέμβασης σε όλα τα μέτωπα της καθημερινότητας από τη σκοπιά των εργατικών λαϊκών συμφερόντων και σύνδεση με το αναγκαίο αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα για τον άλλο δρόμο χωρίς χρέος και μνημόνια, έξω από ευρώ και ΕΕ, σε ρήξη με το κεφάλαιο, με τον λαό στο τιμόνι.

Για να βρεθούμε σε καλύτερες θέσεις την Δευτέρα οι δυνάμεις της μαχόμενης Αριστεράς θα τα δώσουν όλα στην μάχη για το Όχι. Η νίκη του Όχι δεν λύνει το πρόβλημα, απαιτείται το διαρκές Όχι από Δευτέρα. Επιφέρει όμως ένα σοβαρό πλήγμα στο μαύρο μέτωπο και κυρίως αφήνει τη δυνατότητα ανατροπής ανοικτή, δυναμώνει την αυτοπεποίθηση και την ελπίδα. Μαζί και τις αυταπάτες θα πει δικαιολογημένα κάποιος, οι οποίες όμως στην εποχή μας διαρκούν πολύ λίγο.

Γι' αυτό αύριο, με το περήφανο **Όχι της εργατικής τάξης, το Όχι του δεν θα υπακούσω, δεν θα υπογράψω, δεν θα τα πουλήσω, δεν θα παραδοθώ, που έχει πει ο λαός μας στις εξεγερτικές του λάμπεις,** για να μην γίνουμε όπως είπε ο Θ. Παπακωνσταντίνου οι "χέστηδες του 2015".

Πηγή: ΠΡΙΝ